

Det livgivende hvetekorn

Snart spirer de første snøklokker, krokus, tulipaner og liljer. Snart skyter bjørk og andre løvtrær friske skudd. Snart kommer de første trekkfuglene og fyller hager, skog og sletter med vakker sang. Men før dette skjer skal vi feire påske sammen.

I stille senvinterdager feirer vi påske. Feirer vi at livet og kjærligheten brøt fram midt i en verden av død og islagt mørke.

Den seier Jesus vant brer seg som et vårvær inn i vår tilværelse. Brer seg som et evig håp for oss. Ringvirkningene av det som hendte med Jesus i påsken er større enn vi aner.

Og fremfor alt åpenbarer påskeuken dypet i Guds evige kjærlighet. Jesus forutsa nøyde det som ventet ham under påskeuken i Jerusaleml. Han sammenlignet seg selv med et såkorn som måtte falle i jord før nytt liv kunne bryte frem. *"Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene korn. Men hvis det dør, bærer det rik frukt,"* sa Jesus. (Joh 12. 24)

Påskeuken handler om det ufattelig at Guds enbårne Sønn, den hellige og rene, gikk i døden for vår skyld. Påskeuken handler om et fullbrakt frelsesverk som holder og bærer gjennom alt. Tenk, Jesus klarte ikke å slutte å være glad i oss, selv om smertene, volden og hatet han ble møtt med var nærmest uutholdelig. Tenk det torturinstrument han ble gitt, er blitt vårt seierstegn! Den korsfestede ble ikke værende på korset og i graven. Syndens og dødens overvinner skinner som tindrende vårsol.

Så midt i stille senvinterdager, åpne ditt hjerte for dette vårværet! Du eier en evig trygghet i Guds sterke, kjærlige frelserhånd.

God Påske!

Vennlig hilsen
Nils Christian Skjauff

